

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Hunden

Citation: Baggesen, Jens: "Hunden", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890, 1889-1903, s. 1*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen02val-shoot-workid56021.pdf> (tilgået 15. juni 2021)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Hunden.

Til Fru Pram.
1784.
Kiøbenhavn.

☒ Huldsatigste blandt alle Koner,
I hvis med Blomster strøede Fied
Jeg sikkert alle Jordens Kroner,
Hvis jeg dem havde, lagde ned!
De bød, for nogle Dage siden,
 Mig skrive Dem et Brev for Skierts,
Og deri giøre Dem en liden
Begiering, uden Frygt, i Vers.
De havde mærket, at mig noget
Besynderlig paa Hiertet laae,
Og som jeg i gemeene Sproget
Dem stedse kun lod halv forstaae.

☒ "Et Ønske har De vist bag Øret;
"Lad høre, hvad det stikker i!
"Hvem veed, om det blev ubønhøret,
"Hvis det kom frem i Poesie?"

☒ Saa smilte De. - "Med største Glæde,
"Naar De tillader!" var mit Svar; -

☒ "Men lee!" vedblev De, "vil De græde,
"Saa lad det blive, hvor det var!
2 "Jeg hader Alskens Elegier;
"Vær snurrig, løierlig, og dum;
"Og kom mig et med Mulerier;
"Skiemt! eller bliv bestandig stum!"

☒ Velan! jeg vil engang forsøge
(Hvor lidt det ogsaa skikker sig,
Med Alvors Alvor selv at spørge),
Til munter Skierts at tvinge mig.

☒ Man ønsker overalt paa Kloden
Men jeg i dette, som i meer,
Er ingen Slave just af Moden;
Jeg ønsker ikke som enhver.
Een ønsker Konge sig at være;
En anden, simpel Herremand;
Een ønsker Guld; en anden Ære;
Een ønsker Skiønhed; een Forstand;
Een ønsker Drakkenbergers Dage;
Om Døden er en andens Bøn;
Een ønsker sig en yndig Mage;
Og een det hele smukke Kiøn;
Een ønsker baade Baand og Stierne;
Een med en Nøgel er tilfreds;
Een ønsker sig en andens Hierne;
Een ønsker sig et andet Steds;
Og een - og een - (dem alle nævne,
Gav mig for meget Hovedbrud:)
Hver ønsker efter Lyst og Evne;
Jeg ønsker kun, jeg var en Gud -
En saadan Gud, som man fortæller,
At saltg Zeus i sin Tid var:
Hans Almagt havde jeg mig heller
End alt, hvad nogen ønsket har;
3 Ei for at kunne sammenblæse

En halv Snees Verdner med et Puh!
Ei for at kunne med min Næse
Dem atter nyse reent itu;
Ei for at gjøre Potentater
Af Slinger, Bielker, eller sligt;
Ei for at kaldes *Juvans Pater*,
Og løse Knuder t et Digt;
Ei for at sidde paa Titaner,
Og hugges ud i Steen og Træe;
Ei for at have slemme Vaner
Som den, at gjøre Folk til Fæe;
Ei for Olympen at regtere
Med Nik, som Gudernes Papa;
Ei for Smaapiger at fixere,
Etcetera, etcetera;
Men for min Herlighed at tabe,
Frivilligen, af Hiertens Grund,
Og mig paa Timen at omskabe
Til en elskværdig Skiødehund,
For, glemmende min Guddoms Himle/
Naar Deres Vink et Hop mig bød,
At synke, drukne, daane, svimle
J Salighed paa Deres Skiød!

⌘ Med hvilken Troskab, hvilken Jver,
Hvor lydig, venlig, vims og rap...

⌘ Men hvad? - Min Haand, i det jeg skriver,
Alt bliver, synes mig, en Lab -
Mit hele Vildskab er forsvundet;
Jeg pludselig mig føler tam,
Bagbeenet, lodden, lænkebundet;
Mit Vers er Btef, mit Riim er Glam!
4 Jeg bliver ganske kold om Næsen;
Mit Øie synes mig at kløe -
Det er, som om mit hele Væsen
Paa eengang gav sig til at giøe.

⌘ O! Held mig! har jeg alt oplevet
Metamorphosens ønskte Stund?
Og er jeg i Gestalt og blevet,
Hvad jeg i Troskab er, en Hund?
O Held mig! mine Taarer rinde
Af Latter! det er ingen skerters!
De selv, som jeg, vil sikkert finde,
At disse Vers er hundske Vers,

⌘ Men ak! nu kommer, føde Frue!
Til Slutningen mit Hiertes Bøn:
Und mig en Plads i Deres Stue -
Hvis ikke, staaer jeg der en kiøn!